

ת"פ 4056/08/23 - מדינת ישראל נגד אלעד אליעזר גוטפרוינד

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 4056-08-23 מדינת ישראל נ' גוטפרוינד
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
אלעד אליעזר גוטפרוינד
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) והפרת צו שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום והמתלוננת גרושים ולהם ילד משותף כבן 7. בין הצדדים קיים סכסוך הנוגע לזמני שהות הקטין. ביום 12.2.23 ניתן על ידי בית המשפט לענייני משפחה צו הגנה הדדי האוסר על הנאשם והמתלוננת בין היתר, להטריד, לאיים, לבלוש וליצור קשר זה עם זו למשך שלושה חודשים. ביום 22.4.23 התקשר הנאשם אל המתלוננת, קילל אותה ואיים עליה באומרו "בת זונה שרמוטה המשטרה כבר לא מעניינת אני אשלח לך אנשים אני אמרר לך את החיים כל עוד אני חי את עוד תתני לי מיליון ₪". למחרת היום, ביקשו שוטרים לעכב את הנאשם לתחנת המשטרה אך הוא סרב לשתף פעולה, קילל אותם ואמר "על ההתעללות שלכם בי אתם תשלמו...אני שברתי שבעים שוטרים תראו בתיקים שלי אני לא רואה אף אחד בעיניים ובסוף זה יקרה אם לא תרדו ממני".

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. אמו של הנאשם העידה לעונש מטעם ההגנה. האם סיפרה על מצבו הבריאותי והנפשי, ציינה כי הוא אושפז בעבר וכיום נמנע ממנו לפגוש את בנו והוא חווה, לשיטתו, ניכור הורי.

3. ב"ב המאשימה הגישה טיעון כתוב והשלימה טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו ומדיניות הענישה הנוהגת ונטען כי מתחם הענישה נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. המתלוננת מסרה לב"כ המאשימה כי היא ובנה אינם בקשר עם הנאשם והיא אינה מעוניינת להגיע לדיון. ביחס לעונש צוין כי לנאשם עבר

פלילי ובהיעדר תסקיר אין מקום לסטות ממתחם הענישה והתבקשה ענישה בחלקו האמצעי של מתחם הענישה בצירוף ענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם הדגיש כי צו ההגנה היה הדדי ולשיטתו המתלוננת עושה שימוש בהליך המשפטי על מנת למנוע מפגשים בין הנאשם לבן המשותף. נטען כי מדובר באיום ברף נמוך של חומרה שנאמר בעת משבר על רקע העובדה שהנאשם לא ראה את בנו וכי ההתנהלות מול השוטרים נבעה מתסכול. לפיכך עתר הסנגור לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הודגש כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי כמו גם את עדות המתלוננת וכי מאז האירוע חלפה כשנה בה לא הסתבך בשנית. כן נטען שהנאשם מוכר כנכה ובעבר אושפז למשך כשנה במחלקה פסיכיאטרית. משכך טען הסנגור שהנאשם יתקשה לשאת עונש מוחשי וביקש להסתפק בענישה מותנית.

5. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו וביקש לסייע לו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בפגיעה בשלוות הנפש, בביטחון האישי ובאוטונומיה של המתלוננת. כן נפגעה חובת הציות לצווים שיפוטיים. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי מדובר באירוע שהתרחש כשברקע סכסוך בנוגע לזמני השהות עם בנם הקטין של הצדדים וכי צו ההגנה היה הדדי, עובדה המתיישבת עם טענות הדדיות של הצדדים איש כנגד רעהו. הפרת הצו התבטאה בשיחת טלפון, אמנם עם תוכן מאיים אך ללא הגעה לקרבת המתלוננת. ביחס לתוכנו של האיום אזי דומה שיש ממש בטענת הסנגור בדבר היותו ברף נמוך יחסית של חומרה וזאת מבלי להקל ראש בדברים שנאמרו. הנאשם איים על המתלוננת כי "אשלח לך אנשים...אמרר לך את החיים כל עוד אני חי את תתני לי מיליון ₪". הנאשם הודה בעבירה וזו נקודת המוצא אך מדובר בדברים שיכולים להתפרש גם בצורה שונה, למצער חלקם (בעניין השאלה מתי ראוי להגיש כתב אישום בעבירת איום, ראו הנחיית פרקליט המדינה 2.41 **מדיניות התביעה בהעמדה לדין בעבירת איומים**, סעיפים 9-10). בכל מקרה, אין מדובר באיום במדרג גבוה של חומרה כדוגמת איום מובהק לפגיעה בגוף ומכאן גם מידת השפעתו על המתלוננת. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא סעיף 6 לכתב האישום המתוקן, בו תוארה התנהגות הנאשם כלפי השוטרים שהגיעו לעכו לתחנת המשטרה. לא יוחסה לנאשם כל עבירה בגין אירוע זה ויש להביא זאת בחשבון וממילא שאין להענישו בגין כך.

7. מדיניות הענישה בעבירות דומות נעה על פני משרעת רחבה וזאת בין ענישה שיקומית (או צופה פני עתיד), לבין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. כך למשל ראו: עפ"ג 47730-07-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות הפרת צו של בית משפט ואיומים בכך שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה ולאחר מספר חודשים איים על בנו הקטין כי יפגע בבני המשפחה. הנאשם סרב לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערכאת הערעור ציינה כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה וכי אין הצדקה להתערב במתחם שנקבע (מאסר

מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל); עפ"ג 64962-07-21 לוי נ' **מדינת ישראל** (17.1.2022), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות הפרת צו שנועד להגן על אדם ואיומים ונידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם הגיע לבית גרושתו בשתי הזדמנויות בניגוד לצו הרחקה ובמקרה נוסף איים על גרושתו שירצח אותה; רע"פ 637/21 **מרדכי הרמן נ' מדינת ישראל** (25.2.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות איומים כלפי גרושתו למאסר מותנה, התחייבות וקנס. הנאשם במקרה זה היה מבוגר ללא עבר פלילי ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו; רע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי גרושתו ועורך דינה, תוך שהוא מנבל את פיו בגסויות ואיומים כלפי השופט שדן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה. הנאשם כבן 60, עברו היה ישן ומצבו הבריאותי היה רעוע והוא נידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 68260-05-18 **מדינת ישראל נ' גולן שיטרית** (20.9.2018), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות איומים על בת זוג והדחה בחקירה לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 455-10-20 **מדינת ישראל נ' ח'ליליה** (16.1.2022), בו נידון נאשם למאסר מותנה ושל"צ בגין איומים על בת זוג. במקרה זה עברו פלילי של הנאשם היה נקי; ת"פ 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2020), בו הורשע הנאשם בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. במקרה זה הגיע הנאשם לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה שהוצא נגדו; ת"פ 37442-04-14 **מדינת ישראל נ' ברגי** (4.8.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו ונידון לחודש מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה כן שסה"כ הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. במקרה זה הנאשם נכנס לבית אמו ושהה בו עד הגעת שוטרים למקום, וזאת בניגוד לצו שאסר עליו לעשות כן.

8. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבותיהן נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

9. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה וכי אין הצדקה לחריגה כלשהי. בכל מקרה, לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו כל נתונים מהם ניתן להסיק שלנאשם סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים נקיטת דרכי שיקום בעניינו. עם זאת, מדובר בבני זוג הפרודים שנים רבות יחסית (כ-7 שנים), להם בן משותף וקיימת ביניהם מחלוקת לגבי זמני שהות. הנאשם הודה וקיבל אחריות למעשיו, אך הסכסוך שעמד בבסיס האירוע לא נפתר כך שלא חל שינוי במסוכנות. בצד דברים אלו אציין שדומה שמדובר באירוע פלילי ראשון בין השניים (וממילא שלא נטען אחרת) ומאז חלפה מעל לשנה במהלכה לא נפתחו תיקים נוספים. בנוסף, הנאשם סובל ממצב נפשי ורפואי מורכב והוא מוכר במוסד לביטוח לאומי כנכה וזכאי לקצבה (ענ/1). ביחס לעברו הפלילי ראיתי להדגיש שהוא כולל ארבע הרשעות אך שתיים מהן התיישנו, הליך נוסף הסתיים באי הרשעה ואילו עבירה משנת 2016 הסתיימה בקביעה שהנאשם אינו כשיר לעמוד לדין.

10. בשקלול נתונים אלו סברתי כי ניתן להשיג את תכליות הענישה הנדרשות במקרה זה באמצעות ענישה מותנית מרתיעה וללא צורך בענישה מוחשית, אף לא בעבודות שירות.

11. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, במעמד הצדדים.